

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8C/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518200891
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8518200891.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: MONTERBAU s. r. o., 17. novembra 1363/9, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 48 166 677, právne zastúpený: JUDr. Viera Komanová, advokátka so sídlom 17. novembra 31, 064 01 Stará Ľubovňa proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866 v konaní o vydanie hnutelnej veci takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd **n e p r i z n á v a** žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 20.6.2018 na elektronickom formulári, ku ktorému bola pripojená žaloba aj v listinnej podobe, domáhal voči žalovanému označenému ako štát, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (v elektronickom formulári), resp. ako Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (v listinnej podobe žaloby) vydania motorového vozidla značky Land Rover, Discovery 4, VIN: K bližšie špecifikovaného v žalobe.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe uzatvorenej kúpnej zmluvy štatutárny zástupca žalobcu v postavení fyzickej osoby dňa 28.12.2017 odkúpil motorové vozidlo továrenskej značky Land Rover Discovery, rok výroby 2013, VIN:K (ďalej aj „motorové vozidlo“) za kúpnu cenu 13 500 eur. Následne dňa 29.12.2017 vyššie uvedené zakúpené motorové vozidlo na základe kúpnej zmluvy odpredal žalobcovi a dňa 03.01.2018 žalobca toto vozidlo prihlásil na príslušnom pracovisku evidencie motorových vozidiel, teda na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Starej Ľubovni, kde vozidlu bolo pridelené evidenčné číslo: SL XXX BM. Od tejto doby užíval zakúpené motorové vozidlo nerušene v dobrej viere ako výlučný vlastník. Dňa 09.04.2018 mu bolo doručené predvolanie z Okresného riaditeľstva Policajného zboru (ďalej aj „OR PZ“), odbor kriminálnej polície, operatívne oddelenie za účelom podania vysvetlenia k spôsobu nadobudnutia jeho motorového vozidla. Po vysvetlení spôsobu nadobudnutia predmetného motorového vozidla mu bolo oznámené, že vozidlo pravdepodobne pochádza z trestnej činnosti a bude potrebné vykonať expertízu a preveriť identifikačné údaje vozidla. Dňa 19.04.2018 mu bolo operatívnym oddelením OR PZ Stará Ľubovňa, odbor kriminálnej polície podľa § 21 ods. 1 zákona o policajnom zbore zaistené motorové vozidlo, elektronické osvedčenie o evidencii vozidla výrobné číslo: L kľúč od spínacej skrinky motorového vozidla a dňa 20.04.2018 aj papierové osvedčenie o evidencii vozidla s výrobným číslom: S Listom zo dňa 22.5.2018 mu bolo oznámené, že po vykonaní kriminalisticko-technického skúmania zameraného na zistenie identifikačného čísla - VIN sa potvrdil zásah do pôvodných identifikačných znakov vozidla a jeho predchádzajúci vlastník - poisťovacia spoločnosť v Španielsku trvá na jeho vrátení. Upovedomením zo dňa 11.06.2018 mu bolo oznámené, že motorové vozidlo, ktoré mu bolo zaistené, bolo dňa 11.06.2018 podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993

Z. z. uložené do úschovy, pretože si na zaistenú vec uplatnila právo iná osoba a žalobca bol poučený o tom, že si má v lehote 60 dní uplatniť na príslušnom súde právo na zaistenú vec. Po citácii § 21 ods. 9 zák. o policajnom zbore a §§ 123, 126 ods. 1., 132 ods. 1, 133 ods. 1 a 588 Občianskeho zákonníka ďalej uviedol, že tým, že mu predávajúci riadnou kúpnu zmluvou odpredal takúto vec, za predmetné motorové vozidlo zaplatil kúpnu cenu, motorové vozidlo riadne prevzal a následne na okresnom dopravnom inšpektoráte prihlásil do evidencie vozidiel, nadobudol k predmetnému motorovému vozidlu vlastnícke právo. Od tejto doby motorové vozidlo v dobrej viere nerušene užíval ako výlučný vlastník a doposiaľ si nikto vlastnícke právo na motorové vozidlo proti nemu neuplatnil. Vyslovil preto názor, že konaním žalovaného došlo k neoprávnenému zásahu do jeho vlastníckeho práva a z toho dôvodu nie je potrebné motorové vozidlo držať ďalej v úschove. Žiadal preto žalobe vyhovieť.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca k žalobe pripojil kúpnu zmluvu zo dňa 28.12.2017, kúpno-predajnú zmluvu zo dňa 29.12.2017, osvedčenie o evidencii - časť II č. PE XXXXXX, list od OR PZ, odbor kriminálnej polície zo dňa 22.5.2018 označený ako „Zaistenie motorového vozidla evč. SL-XXXBM na vedomie - zaslanie“, predvolanie zo dňa 9.4.2018, dve potvrdenia o zaistení vecí OR PZ, odborom kriminálnej polície zo dňa 19.4.2018 a 20.4.2018, list od OR PZ, odbor kriminálnej polície zo dňa 11.6.2018 označený ako „Úschova motorového vozidla evč. SL-XXXBM, upovedomie - zaslanie“ a list konateľa žalobcu adresovaný OR PZ, odboru kriminálnej polície zo dňa 29.5.2018.

4. Ministerstvo vnútra SR (ďalej aj „MV SR“) vo vyjadrení k žalobe popísal skutkové okolnosti prihlásenia motorového vozidla na území SR, ako aj jednotlivé prevody motorového vozidla. Dňa 03.08.2017 Okresný úrad Michalovce, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií na základe žiadosti B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. O. Hviezdoslava XX/XXX, Veľké Kapušany, vydal pod č. k. OU-MI-OCDPK-2017/011051 rozhodnutie o uznaní typového schválenia ES jednotlivo dovezeného vozidla z členského štátu továrenskej značky Land Rover Discovery 4, VIN: K Motorové vozidlo od neho odkúpil A. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XX, R. na základe kúpnej zmluvy a prihlásil do evidencie, kde bolo osobnému motorovému vozidlu pridelené ev. č. TV XXX DM. Predmetné osobné motorové vozidlo A. H. dňa 29.12.2017 predal na základe kúpnej zmluvy N. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XX. novembra XXXX/X, K. R., ktorý predmetné osobné motorové vozidlo previedol na svoju firmu MONTERBAU s.r.o., so sídlom XX. novembra XXXX/X, K. R., IČO: 48 166 677, ktorá osobné motorové vozidlo užívala. Súčasné ev. č. osobného motorového vozidla je SL XXX BM. Dňa 27.03.2018 odbor kriminálnej polície OR PZ v Starej Ľubovni obdržal žiadosť odboru kriminálnej polície OR PZ v Michalovciach č. k. ORPZ-MI-OKP4-233-005/2018 zo dňa 15.03.2018 o zaistenie predmetného motorového vozidla, nakoľko existovalo dôvodné podozrenie, že pochádza z trestnej činnosti. Následne zhodne so žalobcom popísal predvolanie žalobcu na OR PZ v Starej Ľubovni a zaistenie motorového vozidla a dokladov s ním spojených. Na základe žiadosti OR PZ v Starej Ľubovni vykonal Kriminalistický a expertízny ústav PZ v Košiciach metalografické skúmanie za účelom posúdenia, či došlo k pozmeňovaniu identifikačných znakov motorového vozidla. Z odborného vyjadrenia tohto ústavu č. PPZ-KEU-KE-EXP-2018/916 zo dňa 03.05.2018 (ďalej len „odborné vyjadrenie“) jednoznačne vyplýva, že po odstránení nečistôt a náterovej hmoty z rámu vozidla, kde bolo pozorované VIN: K, bolo metalografickým skúmaním zistené pôvodné identifikačné číslo vozidla N.: K Ďalej bolo odborným skúmaním zistené, že výrobný štítok vozidla, vo forme plastovej nálepky, sa nachádza na mieste, kde výrobca tieto obvykle upevňuje, ale štítok nebol vytvorený technológiou, akou ho pre daný typ vozidla obvykle vytvára výrobca, t. j. išlo o falošný výrobný štítok. Z odborného vyjadrenia je zrejmé, že pozmeňovanie výrobného čísla motora skúmaním zistené nebolo. Po zaistení predmetného osobného motorového vozidla bola vykonaná jeho identifikácia prostredníctvom Národnej ústredne SIRENE, na základe čoho bolo zistené, že po predmetnom vozidle pátra španielska polícia, nakoľko toto bolo odcudzené. Po vyrozumení policajných orgánov v Španielsku tieto orgány poskytli požadované informácie, z ktorých vyplynulo, že španielska poisťovacia spoločnosť ASEGURADORES AGRUPADOS SA je vlastníkom predmetného motorového vozidla a trvá na jeho vrátení. O zistených skutočnostiach ohľadne pozmeňovania identifikačných znakov vozidla bol poučený žalobca, podobne mu bolo oznámené, že si na motorové vozidlo robí nárok aj španielska poisťovacia spoločnosť. Nakoľko aj žalobca aj španielska poisťovacia spoločnosť trvali na vrátení motorového vozidla, boli obaja poučení o uložení motorového vozidla do úschovy dňa 11.6.2018 a obom uplatňujúcim si stranám bolo odporučené, aby si v lehote 60 dní uplatnili vlastnícke právo, alebo iné právo k vozidlu na príslušnom súde, a to žalobcovi listom z 11.6.2018 a španielskej spoločnosti listom zo dňa 12.6.2018. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 11.7.2018 oznámil OR PZ, odboru kriminálnej polície v Starej Ľubovni podanie žaloby na Okresný súd K. R. pod sp. zn. 8C/38/2018.

5. MV SR ďalej vo svojom vyjadrení namietalo nedostatok pasívnej legitímácie vzhľadom na označenie žalovaného v elektronickom formulári žaloby, kde bol označený ako žalovaný štát, teda Slovenská republika, pretože štát a MV SR sú dva samostatné subjekty, ktoré vystupujú samostatne, majú samostatne spôsobilosť na práva a povinnosti, teda nejde o totožné subjekty. Ďalej vyjadrilo názor, že súd by mal vychádzať z elektronického formulára žaloby a označenie žalovaného nie je možné zhojiť ďalším podaním vo veci, nakoľko sa jedná o neodstrániteľnú vadu podania. MV SR zdôraznilo, že Slovenská republika v zastúpení MV SR nikdy netvrdila, že je vlastníkom motorového vozidla, nerozporovala vlastnícke právo žalobcu, či tretieho subjektu a ani na motorové vozidlo nerobila vlastnícke nároky. Na záver v súvislosti s pasívnou legitímáciou poukázalo MV SR na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 78/2016 a NS SR sp. zn. 3Cdo 192/2004.

6. K zákonnosti zaistenia motorového vozidla MV SR uviedlo, že tak zaistenie, ako aj úschova motorového vozidla boli uskutočnené plne v súlade so zákonom č. 171/1993 Z.z., inými všeobecne záväznými právnymi predpismi a internými predpismi, a teda boli a sú zákonné a opodstatnené. Policajné orgány nedisponujú právomocou rozhodovať o vlastníckom práve k zaistenej veci, túto právomoc má súd, preto policajný orgán uložil motorové vozidlo do úschovy.

7. MV SR namietalo aj predčasnosť podanej žaloby s poukazom na § 21 ods. 9 zák. č. 171/1993 Z.z. Žalobcovi bolo oznámené, aby si uplatnil vlastnícke alebo iné právo k motorovému vozidlu na príslušnom súde. Zo žaloby jednoznačne vyplýva, že žalobca sa domáha len vydania hnutelnej veci, nie určenia vlastníckeho práva k nemu. Žalovaný motorové vozidlo nezadržiava neoprávnené, pretože príslušný útvar PZ postupoval plne v súlade so zákonom č. 171/1993 Z.z. Svoj názor opieral aj o názory vyslovené v rozsudkoch Okresného súdu Nitra sp. zn. 10C/120/2011 zo dňa 25.6.2012 a Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 11C/93/2015 zo dňa 13.6.2016. Vzhľadom na nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného a predčasnosť žaloby ju navrhol zamietnuť.

8. Žalobca v replike prostredníctvom svojho právneho zástupcu nesúhlasil s nedostatkom pasívnej legitímácie žalovaného, pretože k elektronickému formuláru bola pripojená aj samotná žaloba, kde bol žalovaný označený správne a ktorá bola pripojená, aby nedochádzalo k pochybnostiam, kto je žalovaný, keďže od zavedenia elektronických schránok vznikalo množstvo technických komplikácií a problémov. Touto námietkou sa podľa neho preto nie je potrebné zaoberať. K oprávnenosti zaistenia vozidla a jeho úschovy namietol, že žalovaný doposiaľ nepreukázal, že si právo na vozidlo uplatnil aj niekto iný. Argumentácia žalovaného vychádza z predpokladu, že si dva subjekty uplatnili právo na tú istú vec, avšak už v čase tohto jeho vyjadrenia uplynula lehota viac ako 120 dní od zaistenia vozidla, resp. uloženia vozidla do úschovy a do tej doby nikto návrh na určenie vlastníckeho práva nepodal. Ak si ani španielska spoločnosť nepodala návrh na určenie vlastníckeho práva, potom žalobca poukázal na osvedčenie o evidencii - časť II, kde je ako vlastník vedený žalobca. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 5Co 101/2015 zo dňa 20.4.2016, z ktorého citoval. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/156/2011 zo dňa 2.9.2012 v časti týkajúcej sa rozobratia nalievavého právneho záujmu v obdobnej veci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval žalobu za dôvodnú a žiadal jej vyhovieť. K svojmu vyjadreniu pripojil rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 5Co 101/2015 zo dňa 20.4.2016.

9. Dňa 15.11.2018 odoslal právny zástupca žalobcu súdu aj podanie označené ako doplnenie návrhu na začatie konania, v ktorom ako žalovaného označil MV SR ako právnickú osobu.

10. MV SR v duplike sa pridržiaval svojho vyjadrenia k žalobe, teda trval na vnesenej námietke nedostatku pasívnej legitímácie (s poukazom aj na samotné vyjadrenie žalobcu, ktorý potvrdil „jedno nesprávne odkliknutie“ v elektronickom formulári), na zákonnosti postupu policajných orgánov pri zaistení motorového vozidla a jeho úschove a na predčasnosti žaloby, k čomu navyše oproti replike citoval aj z rozsudku Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 18C/94/2016 zo dňa 28.5.2018.

11. MV SR elektronickým podaním zo dňa 5.4.2019 predložil listinné dôkazy na preukázanie jeho tvrdení, a to list OR PZ v Starej Ľubovni zo dňa 12.6.2018 označený ako „Úschova motorového vozidla Land Rover Discovery 4, upovedomenie - zaslanie“ adresovaný Prezídium PZ, Národnej ústredni SIRENE, prehľad histórie vlastníkov motorového vozidla, evidenčnú kartu motorového vozidla, list Prezídia PZ, Národnej ústredne SIRENE zo dňa 20.7.2018 označený ako „Osobné motorové vozidlo Land Rover Discovery 4 - informácie + žiadosť“ adresovaný OR PZ v Starej Ľubovni, list Prezídia PZ, Národnej ústredne SIRENE zo dňa 7.5.2018 označený ako „Motorové vozidlo LAND ROVER, N.: K informácie“ adresovaný OR PZ v Starej Ľubovni, e-mail zo dňa 20.7.2018 adresovaný SIRENE UMPS a Odborné

vyjadrenie Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ zo dňa 3.5.2018. Tieto dôkazy boli doručené protistrane.

12. Súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal strany sporu. Pred pojednávaním bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu, v ktorom popísal, proces zaevidovania vozidla dovezeného zo zahraničia vrátane kontroly originality, ktorou motorové vozidlo prešlo a bolo zaevidované na území SR, preto žalobca nemal dôvod pochybovať o tom, že motorové vozidlo nie je v poriadku. Zároveň predložil k svojmu vyjadreniu výsledok hľadania na stránke MV SR o odcudzených vozidlách s pozmeneným N. číslom sporného motorového vozidla a výsledok vyhľadávania v kontrolách originality a overenie emisnej kontroly motorového vozidla. Zároveň navrhol dožiadať spol. OMV, Kúpeľská 102, Michalovce o predloženie originálu záznamu, v ktorom je evidovaný výkon kontroly motorového vozidla a vyžiadanie administratívneho spisu z Okresného úradu Michalovce, rozhodnutím ktorého bol povolený zápis motorového vozidla, pretože tieto dôkazy žalobca nevie zabezpečiť. Súd vyžiadal požadovaný administratívny spis od Okresného úradu v Michalovciach. Druhému návrhu na zabezpečenie dôkazu súd nemohol vyhovieť, pretože lustráciou v obchodnom registri zistil, že spol. OMV s údajmi, aké oznámil žalobca, neexistuje (či vyhľadávaním v obchodnom registri iba podľa mena, podľa sídla, ako aj kombináciou týchto údajov). S touto skutočnosťou boli žalobca a jeho právny zástupca oboznámení na pojednávaní, pričom na tomto dôkaze netrvali vzhľadom na listiny obsiahnuté v spise vyžiadanom od Okresného úradu Michalovce, s obsahom ktorého súd oboznámil strany sporu na pojednávaní.

13. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní trval na podanej žalobe, pričom zopakoval dovtedajšie argumenty žalobcu. Okrem toho poukázal na skutočnosť, že motorové vozidlo bolo riadne a zákonným spôsobom zaevidované do evidencie motorových vozidiel SR, bola na ňom vykonaná kontrola originality, okresný úrad vydal rozhodnutie, ktorým umožnil jeho zaevidovanie do evidencie motorových vozidiel a tým jeho následný predaj a kúpu iným osobám. Poukázal tiež na to, že žiaden dôkaz o tom, že motorové vozidlo patrí španielskej poisťovni, predložený nebol. Ďalej uviedol, že podľa ich zistení motorové vozidlo ku kontrole originality pristavil B. dňa 18.7.2017, pričom predložil litovské doklady a zrejme až po rozhodnutí Okresného úradu v Michalovciach bolo zistené, že tieto údaje mali patriť motorovému vozidlu Opel Astra. Vyslovil názor, že ak pri zaevidovaní vozidla pochybil štátny orgán, nemôže to ísť na vrub žalobcu. V reakcii na predbežný právny názor súdu navrhol právny zástupca žalobcu vyriešiť otázku vlastníckeho práva ako predbežnú otázku. Ďalej sa vyjadril, že nespochybujú prácu polície, ale ak štát povolil nejakej osobe výkon nejakej činnosti, v tomto prípade kontrolu originality, pochybenie takejto osoby nemôže ísť na vrub žalobcu.

14. Konateľ žalobcu sa na pojednávaní pripojil k vyjadreniam svojho právneho zástupcu s tým, že motorové vozidlo kupoval v dobrej viere, pričom nevie, aký iný dôkaz ako záznam v osvedčení o evidencii ohľadne vlastníctva by mal ešte predložiť.

15. Zástupca MV SR takisto trval na ich doterajších vyjadreniach a žiadal žalobu zamietnuť. Zdôraznil, že štátny orgán vydával rozhodnutie o zaevidovaní motorového vozidla do evidencie vozidiel na základe osvedčenia o vydaní kontroly originality, ktorá bola vykonaná externým subjektom, pričom polícia vstupuje do celého procesu až na základe rozhodnutia o typovom schválení dovezeného vozidla. V súvislosti s činnosťou polície v danom prípade nedošlo k žiadnemu pochybeniu, ktoré by zakladalo nesprávny úradný postup alebo nezákonné rozhodnutie. Poukázal ešte na skutočnosť, že vyšetrovateľ PZ v Michalovciach už začal trestné stíhanie pre zločin legalizácie príjmov z trestnej činnosti. Navrhol preto žalobu zamietnuť. V prípade, ak by súd žalobe vyhovel, navrhol nepriznať žalobcovi trovy konania v zmysle § 257 C.s.p.

16. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu, vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu ako sú uvedené v bodoch 3 a 11 tohto odôvodnenia a spisom Okresného úradu Michalovce sp. zn. OU-MI-OCDPK-2017/011051 a zistil, že skutkový stav zodpovedá stavu, ako je popísaný vo vyjadrení žalovaného v bode 4 tohto rozsudku v spojení s popisom okolností nadobudnutia motorového vozidla štatutárnym zástupcom žalobcu a následne žalobcom, okolností zaistenia motorového vozidla a jeho uloženia do úschovy popísaného v žalobe, ako je to uvedené v bode 2 tohto rozsudku. Skutkové okolnosti zaevidovania motorového vozidla do evidencie vozidiel na území SR vrátane kontroly originality, prevodov motorového vozidla, jeho zaistenia, uloženia do úschovy

a oboznámenia žalobcu a španielskej poisťovacej spoločnosti s tým, že sa so svojimi nárokmi majú obrátiť na súd, medzi stranami sporu ani neboli sporné.

XX. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

18. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore, policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajt neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení veci s presným opisom veci, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore, ak vzniknú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, alebo ak si na zaistenú vec uplatní právo iná osoba, útvar Policajného zboru uloží zaistenú vec do úschovy a písomne to oznámi týmto osobám, pričom im v písomnom oznámení odporučí, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Osoba, ktorá si uplatnila právo na zaistenú vec na súde, je povinná v lehote podľa predchádzajúcej vety oznámiť útvaru Policajného zboru, ktorý zaistenú vec uložil do úschovy, na ktorom súde si toto právo uplatnila. Po rozhodnutí súdu o vrátení zaistenej veci oprávnenej osobe je táto povinná uhradiť útvaru Policajného zboru nevyhnutné náklady, ktoré vznikli v súvislosti s jej zaistením a úschovou, ak súd nerozhodne inak. Ak si osoba na príslušnom súde v lehote podľa prvej vety nárok neuplatnila, zaistená vec sa stáva majetkom štátu a útvar Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy.

20. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je dôvodný.

21. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania motorového vozidla s tým, že je jeho vlastníkom, vozidlo nadobudol v dobrej viere a nebolo preukázané, že by iná osoba si uplatňovala vlastníckeho právo k motorovému vozidlu. Žalobca argumentoval aj tým, že pochybenie štátnych orgánov, resp. osôb, ktoré štát poveril výkonom určitej činnosti, na základe výsledkov ktorej potom štátny orgán rozhoduje, nemôže ísť na jeho vrub. Žalovaný namietal svoju pasívnu legitímáciu, poukazoval na to, že orgány polície v danom prípade nepochybili, naopak postupovali plne v súlade so zákonom a žalobu tiež považoval za predčasnú. Súd sa vzhľadom na argumentáciu strán sporu v prvom rade vysporiadal s námietkou nedostatku pasívnej legitímácie a následne pristúpil k posúdeniu nároku žalobcu.

22. V danom prípade žalobca podal žalobu prostredníctvom elektronického formulára a zároveň k nemu pripojil aj písomné vyhotovenie žaloby. Z písomného vyhotovenia žaloby, ako aj zo všetkých vyjadrení žalobcu je zrejmé, že žaloba smeruje voči MV SR ako žalovanému, nie voči štátu, aj keď v elektronickom formulári zaškrtol aj kolónku štát, aj tu však pri označovaní adresy žalovaného označil adresu MV SR, ktoré označil ako orgán, ktorý má konať za štát. V tomto smere je potrebné plne súhlasiť so žalovaným, že štát a MV SR sú dva rozličné subjekty s vlastnou právnou subjektivitou a treba ich rozlišovať. Na druhej strane je evidentné, že žalovaný sa pri elektronickom formulári pomýlil a žiadal viesť spor proti žalovanému MV SR, čo vyplýva jednak z rovnopisu žaloby pripojeného k elektronickému formuláru žaloby, ako aj z jeho ďalších vyjadrení vo veci. Tieto jeho vyjadrenia súd považoval za spresnenie žaloby v časti označenia žalovaného, o čom nie je potrebné osobitne rozhodovať, preto súd konal ako so žalovaným s MV SR. V tomto smere súd ešte poznamenáva, že chyba v označení žalovaného (ako tomu bolo v tomto prípade) nie je neodstrániteľnou vadou žaloby, pre ktorú by súd nemohol ďalej konať, táto je odstrániteľnou vadou a podaniami žalobcu bola podľa názoru súdu odstránená aj bez výzvy súdu.

23. Celý spor bol v danom prípade vyvolaný zistením, že motorové vozidlo bolo odcudzené, bolo zaistené políciou a následne uložené do úschovy. V danom prípade tento spor úzko súvisí s § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z. a s jeho výkladom. Zákon o policajnom zbore v § 21 ods. 1 umožňuje orgánom polície zaistiť vec, pri ktorej je podozrenie, že súvisí so spáchaním trestného činu alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Ak vzniknú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, alebo ak si na zaistenú vec uplatní právo iná osoba, v zmysle § 21 ods. 9 zákona o

policajnom zbore útvar policajného zboru uloží zaistenú vec do úschovy a písomne to oznámi týmto osobám, pričom im v písomnom oznámení odporučí, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Pochybnosti o práve k veci v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia nastávajú spravidla vtedy, keď právo k zaistenej veci uplatňuje ďalšia osoba, prípadne viac osôb. Keďže policajný orgán pochybnosti o práve neodstraňuje samostatným dokazovaním zameraným len na túto otázku, pretože takáto právomoc mu nepatrí (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 60/03 <<http://merit.slv.cz/4Cdo60/03>> z 26.11.2003), ak nastanú pochybnosti o práve k veci, je treba vec uložiť do úschovy a tým zabrániť, aby sa s vecou až do objasnenia práva k nej disponovalo.

24. Žalobca aj žalovaný vo svojich vyjadreniach poukazovali na niektoré rozhodnutia slovenských súdov, a to žalobca na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co 101/2015 zo dňa 20.4.2016 a ohľadne naliehavého právneho záujmu na rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 9Co/15/2011, kým žalovaný poukazoval na rozsudky Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 11C/93/2015 zo dňa 13.6.2016 a 18C/94/2016 zo dňa 28.5.2018. Rovnaký názor, ako v uvedených rozsudkoch Okresného súdu Bratislava I. vyslovili aj Krajské sudy Bratislava sp. zn. 4Co/188/2016 a sp. zn. 6C/395/2016, ako aj Krajský súd Banská Bystrica v rozhodnutí sp. zn. 14Co/19/2012. Krajský súd v Nitre vychádzal z toho, že je potrebné skúmať ako predbežnú otázku vlastnícke právo k predmetu sporu a žaloba o vydanie veci voči MV SR je správnym právnym nástrojom, pretože medzi stranami by pri žalobe o určenie vlastníckeho práva nemohol byť preukázaný naliehavý právny záujem žalobcu, keďže by takouto žalobou nedošlo k úplnému vyriešeniu spornosti ich vzťahu a tiež vychádzal z toho, že si druhá osoba, uplatňujúca si právo na vec, nepodala žalobu na súde. Rozhodnutia, na ktoré poukazoval žalovaný a ďalšie vyššie uvedené rozhodnutia, ktoré obdobné žaloby ako v danom prípade podal žalobca, nepovažovali za dôvodné, vychádzali z toho, že v zmysle § 21 ods. 9 zákona o policajnom zbore je potrebné podať najskôr žalobu o určenie vlastníckeho práva, príp. iného práva k veci, pretože vo vzťahu k žalovanému (teda MV SR) nie je možné riešiť otázku vlastníckeho práva k zaistenej veci ako predbežnú, nakoľko žalovaný netvrdí, ani netvrdil, že je vlastníkom zaistenej veci a ani si vlastníckeho práva k zaistenej veci neuplatňuje. Keďže žalovaný postupoval v súlade s právom, nie je subjektom neoprávneného zásahu do práv žalobcu a teda nie je v spore pasívne legitimovaný.

25. Konajúci súd sa priklonil k názorovej línii prezentovanej rozhodnutiami uvádzanými žalovaným a ďalšími rozhodnutiami súdov rozhodujúcimi v tejto názorovej línii, ako sú uvedené v predchádzajúcom odseku, keďže tieto podľa názoru súdu vystihujú podstatu a zmysel § 21 ods. 9 zákona o policajnom zbore. Súd preto žalobu žalobcu o vydanie zaistenej a uloženej veci považuje za nedôvodnú a predčasne podanú.

26. Po vykonanom dokazovaní mal súd preukázané, že policajné orgány postupovali v súlade s § 21 ods. 1 a 9 zákona č. 171/1993 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1993/171/>>, keď pri podozrení, že motorové vozidlo súvisí s trestnou činnosťou, najskôr vozidlo zaistili a následne po potvrdení tohto podozrenia vykonaným odborným vyjadrením Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, po zistení, že po vozidle pátra polícia iného štátu, a to konkrétne v Španielsku a po zistení, že na vozidlo si robí nároky aj španielska poisťovacia spoločnosť, motorové vozidlo uložili do úschovy a žalobcovi a španielskej poisťovacej spoločnosti odporučili podať žalobu o určenie vlastníckeho práva alebo iné právo na zaistenú vec na súde. Za tohto stavu žalovaný nie je subjektom neoprávneného zásahu do práv žalobcu. Ohľadne postupu policajných orgánov, resp. iných osôb vstupujúcich do procesu typového schválenia jednotlivo dovezeného vozidla z členského štátu, je v súvislosti s argumentáciou žalobcu potrebné poznamenať, že predmetom sporu je vydanie motorového vozidla, nie nároky z prípadného nesprávneho úradného postupu alebo nezákonného rozhodnutia orgánov polície, resp. iného štátneho orgánu.

27. Z cit. § 21 ods. 9 zákona o policajnom zbore jednoznačne vyplýva, aké nároky si má uplatniť osoba, ktorá je odporúčaná po uložení zaistenej veci do úschovy na podanie žaloby na súd. Aj keď v tomto ustanovení nie je jednoznačne uvedené, voči komu má smerovať žaloba, z logiky veci a právneho prostriedku uvedeného v tomto ustanovení vyplýva, že žalobu o určenie vlastníckeho práva je potrebné podať voči osobe, ktorá popiera vlastnícke právo žalobcu, resp. si robí na vec rovnaké nároky, ako žalobca. Tomuto názoru nasvedčuje aj dikcia § 21 ods. 9 zákona o policajnom zbore, z ktorej vyplýva, že osoba odkázaná na podanie žaloby má túto skutočnosť oznámiť policajnému útvaru, ktorý vec zaistil, čiže už zákonodarca predpokladal, že žaloba o určenie vlastníckeho práva bude smerovať voči inej

osobe ako policajnému orgánu, resp. voči ministerstvu, ktorý políciu spravuje, keďže ak by žaloba mala smerovať voči orgánu polície, resp. ústrednému orgánu riadiacemu políciu, bola by takáto požiadavka nadbytočná. V prípade podania žaloby o určenie vlastníckeho práva voči druhej osobe, ktorá si takisto uplatňuje právo na zaistenú vec, je nepochybne daný naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení, či tu právo je alebo nie, keďže ide o spor medzi dvoma osobami, ktoré tvrdia, že im rovnaká vec patrí a bez rozhodnutia súdu nie je možné vyriešiť daný spor. Orgány polície totiž nemajú právomoc rozhodovať o vlastníckom práve k veci, čo je vyjadrené v cit. § 21 ods. 9 zákona o policajnom zbore tým, že útvar polície odkáže osoby na podanie žaloby na súd. Názor o nedostatku naliehavého právneho záujmu v rozhodnutí, na ktoré odkazoval žalobca (ktoré sa týkalo trocha inej skutkovej situácie), je použiteľný iba v prípade, ak by bola podaná žaloba o určenie vlastníckeho práva smerovaná voči MV SR, ktorý postup z vyššie uvedených dôvodov však konajúci súd nepovažuje za správny. V takom prípade by MV SR nebolo ani pasívne legitimované, ak by si žiadne vlastnícke nároky voči zaistenej veci neuplatňovalo.

28. K vyriešeniu otázky vlastníckeho práva ako predbežnej otázky je potrebné uviesť, že túto by pri žalobe, ako zvolil žalobca (teda o vydanie veci), bolo možné vyriešiť iba v prípade, ak by žaloba smerovala voči osobe, ktorá neoprávnenne zasahuje do vlastníckeho práva žalobcu, keďže predpokladom úspechu žaloby o vydanie veci je preukázanie vlastníckeho práva k nej. Ako už bolo konštatované, policajné orgány postupovali v danom prípade v súlade s ustanoveniami zákona o policajnom zbore, preto v tomto prípade nemožno hovoriť o neoprávnenom zásahu do vlastníckeho práva žalobcu. Navyše požiadavka žalobcu smerovala k predbežnému vyriešeniu otázky vlastníckeho práva k motorovému vozidlu aj vo vzťahu k španielskej poisťovacej spoločnosti, ktorá si tiež uplatňuje nároky na motorové vozidlo (minimálne žiada jeho vrátenie). Vo vzťahu k druhej osobe uplatňujúcej si právo na zaistenú vec nie je vôbec možné vyriešiť otázku vlastníckeho práva ako predbežnú otázku, pretože táto osoba nebola v danom prípade stranou sporu, teda nemala možnosť brániť sa a predkladať svoje argumenty a dôkazy ohľadne vlastníckeho práva k zaistenej veci. MV SR nezastupuje žiadnu osobu, ktorá si na zaistenú vec robí nároky, teda ani nie je povinné preukazovať vlastníckeho právo niektorej z týchto osôb (ako v tomto prípade právny zástupca žalobcu žiadal, aby MV SR predložilo doklady o vlastníckom práve španielskej poisťovacej spoločnosti). Pri strete dvoch osôb uplatňujúcich si rovnaké nároky na vec, ako je tomu aj v tomto prípade, je aj z týchto dôvodov potrebné podať najskôr žalobu o určenie vlastníckeho práva k veci voči inej osobe uplatňujúcej si rovnaké práva na vec.. Po rozhodnutí sa potom vec vydá osobe, o ktorej súd rozhodne, že je vlastníkom veci. Až v prípade, ak by príslušný policajný orgán vec nevydal osobe určenej súdom, by prichádzala do úvahy žaloba úspešnej strany v konaní o určenie vlastníckeho práva voči MV SR o vydanie zaistenej veci. Aj keď je pravdou, že pri takomto postupe prichádzajú do úvahy teoreticky dve konania (o určenie vlastníckeho práva a potom o vydanie veci), vzhľadom na rozdielnosť pasívnej legitimácie žalovaných pri jednotlivých žalobách ani nie je možné uvedený problém vyriešiť jedným konaním, pričom nevydanie zaistenej veci osobe určenej súdom zo strany štátneho orgánu je skôr hypotetickou možnosťou, ku ktorej zrejme v praxi ani nedôjde.

29. Ani skutočnosť, že nebolo preukázané, že by druhá osoba, ktorá si uplatňovala práva na zaistenú vec, doposiaľ podala nejakú žalobu na súd nie je dôvodom, aby súd za vlastníka určil žalobcu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, z ktorých súd vychádzal, predovšetkým na skutočnosť, že druhá osoba nebola stranou sporu a nemohla brániť svoje práva a predkladať svoje dôkazy.

30. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu zamietol. Súd zároveň vzhľadom na vyššie prezentovaný názor súdu zamietol návrh právneho zástupcu žalobcu na doplnenie dokazovania prednesený na pojednávaní. Zaviazat' žalovaného na predloženie dokladov o tom, že španielska poisťovacia spoločnosť je vlastníkom motorového vozidla, súd nepovažoval za dôvodné a potrebné jednak vzhľadom na prezentovaný názor súdu, že MV SR nezastupuje žiadnu osobu uplatňujúcu si nároky na zaistenú vec, teda nie je povinná predkladať doklady na preukázanie nárokov niektorej z nich, pričom z predloženej komunikácie s Prezídium PZ, Národnou ústredňou SIRENE je zrejmé, že španielska spoločnosť žiadala o vrátenie motorového vozidla a jednak vzhľadom na názor, že predbežné vyriešenie otázky vlastníckeho práva pri žalobe smerujúcej voči MV SR, ktoré si vlastnícke nároky na motorové vozidlo nerobí, nie je možné.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, teda žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný

a mal by nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Keďže si však žalovaný žiadne trovy konania neuplatnil, súd mu náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.